

ಒರಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆನ್ನು ಸವರುತ್ತಿದ್ದಧ್ವನಿ ಕಾಣಿಸಿತು.

“ಚಪ್ಪಲೀ ತೆಗೆದಿದು” ಬೇಗಮ್ ಜಾನೋಳ ಪಡೆ ಸವರುತ್ತಿರಬ್ಬಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಇಲ್ಲಿಮರಿಯಂತೆ ನಾನು ನನ್ನ ರಚಾಯಿಯೋಳಿಗೆ ಮುದುಡಿಕೊಂಡೆ.

ಮತ್ತುದೇ ವಿಚಿತ್ರ ಶಬ್ದ. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬೇಗಮ್ ಜಾನೋಳ ರಚಾಯಿ ಮತ್ತೆ ಆನೆಯಂತೆ ಅಲುಗಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. “ಅಲ್ಲಾಹೋ! ಆಹೋ...” ನಾನು ಸಣ್ಣನೆಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಉಸುರಿದೆ.

ರಚಾಯಿಯೋಳಿಗಿನ ಆನೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಕೆಳಗೆ ಕೂಡಿತು. ನನ್ನ ಸ್ವರ ಉಡುಪಿತ್ತು. ಆನೆ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಾಡಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಭಯದಿಂದ ನಾನು ಮರಗಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ, ಆ ರಾತ್ರಿ ಏನಾದರೂ ಸರಿ, ದಿವಷನ್ನು ಹಣ್ಣಿಯೇ ಬಿಡುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆನೆಯ ಹೋಯಾಟ್ ಶುರುವಾಯಿತು. ಕೂರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವಂತೆ ಕಾಗಿಸಿತು. ರುಚಿಯಾದ ಉಣಿನಕಾಯಿಯನ್ನು ಯಾರೋ ಚಪ್ಪರಿಂದ ಸದ್ಧು ಕೇಳಿತು. ಈಗ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಹೋಟೆಚಾಕಿ ರಬ್ಬಿ ಏನನೇರ್ ಅಡಗಿಸಿ ತಿನ್ನತ್ತಿರಬೇಕು! ಮೂಗನ್ನ ಅರಳಿಸಿ ಮೂಸಿ ನೋಡಿದೆ. ನನಗೆ ಬಿರಿ ಅತ್ತರ್, ಬಂದನ ಮತ್ತು ಮೇಹಂದಿಯ ಪರಿಮಳ ಬಂತು, ಬೇರೆನೂ ಇಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ರಚಾಯಿ ಅಲುಗಾಡತೋಡಿತು. ನಾನು ಅಲುಗಾಡದ ಮಲಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಆದರೆ,

ರಚಾಯಿ ಭಯಂಕರ ವಿಚಿತ್ರ ಆಕಾರ ತಾಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ನಡಗಿ ಬಿಟ್ಟೇ. ದೊಡ್ಡ ಕಪ್ಪೆಯೋಂದು ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತ ಗಾಳಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಗರಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೋ ಎಂದನಿಸಿತು.

“ಆ... ಅಮ್ಮ್ಯಾ...” ಎಂದು ನಾನು ಅಳುಬುರುಕ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಉಸುರಿದೆ. ಯಾರೂ ಕೇಳಲ್ಲಿ, ರಚಾಯಿ ನನ್ನ ತಲೆಯೋಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡದಾಗಲು ಶುರುವಾಯಿತು. ಅಳುಕಿನಿದಲೇ ಹಾಸಿಗೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಗೆ ಕಾಲು ಹಾಕಿದೆ, ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ತಡಕಾಡುತ್ತಾ ಸ್ವಿಟ್ಟು ಮುದುಕೆ, ದೀಪ ಹಕ್ಕಿಸಿದೆ. ರಚಾಯಿಯೋಳಿಗಿನ ಆನೆ ಪಲ್ಲಿ ಹೋಡೆ ರಚಾಯಿ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾ ಆಯಿತು. ಪಲ್ಲಿ ಹೋಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ರಚಾಯಿ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಅಡಿಯಪ್ಪ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು...

ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ! ನಾನು ಜೋರಾಗಿ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡವರೇ ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಒಳಗಡೆ ಮುದುರಿಕೊಂಡೆ.

(ರಚಾಯಿ: ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚೆಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಸುವ ಹತ್ತಿ ತುಂಬಿಸಿದ ಶಾಕಪ್ಪ ದಪ್ಪನೆಯ ಹಾಸಿಗೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಚತ್ತಿ ಬಣ್ಣೆಯ ಬೆಳ್ಗಿನ ಒಂದು ಕವರ್ ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ)

ಇಸ್ತ್ರೋ ಚುಗ್ಗಾಯಿ

ಉದ್ದು ನಾಹಿತ್ಯದ ವ್ಯಮುವಿ
ಬರಹಗಾರ್ತಿ. ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದ
ಬದಯುನ್ನಾನ್ನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು.
ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಮುಸ್ಲಿಂ
ಮಹಿಳೆಯರ ತೋಳಲಾಟಗಳ
ಬಗ್ಗೆ, ಸ್ತೋ ಲೈಂಗಿಕತೆಯ
ಬಗ್ಗೆ ಮಸ್ತು ನಿಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ
ವೈಕಂಬಾದ ‘ರಚಾಯಿ’ ಅವರ ವ್ಯಮುವಿ
ಕರ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು.

ಶೀಲಾ ಪ್ರೇ

ಮೂಲತೆ:
ಉಡುಪಿಯವರು.
ಮೆಡಿಕಲ್
ಮೈಸ್ಕೋರ್
ಬಯಾಲಜಿಯಲ್ಲಿ
ಸಾತಕೋತ್ತರ
ಪದವೀಧರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ
ನೆಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಹಾಗೂ
ಸಣ್ಣಕರ್ತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

